

Auteurs Pagina Philip Staal, 22 september 2020

De splinter in andermans oog

Archief Philip Staal

De overgrote meerderheid van de oorlogsveteranen zijn, vijftien jaar na de oorlog, nog altijd niet/niet volledig in hun rechten hersteld.

Onderhandelingen met de voogdijinstellingen waren onmogelijk omdat in 2005 de Joodse voogdijinstellingen verdwenen. Joods Maatschappelijk Werk (JMW) beroept

zich in haar [verweerschrift](#) van 14 september 2004 op verjaring van de vordering van Philip en zijn broer, in de aangespannen rechtszaak om de fusie van de voogdijinstellingen met JMW te voorkomen. Voorzitter Van den Bergh motiveert het besluit van JMW in het [gespreksverslag](#) van 1 november 2004:

‘De Fusiepartners zullen niet nalaten zich te beroepen op de verjaringstermijn, mede gelet op het algemene belang van de continuïteit van JMW.’

Joods Maatschappelijk Werk heeft zich beroepen op verjaring om door middel van een fusie met de voogdijinstellingen, zich te ontfemen over het resterende miljoenenkapitaal van de voogdijinstellingen. JMW moest kiezen tussen faillissement en verlies van eer. Door hun keuze is het duidelijk dat ze materiële waarde boven moreel erfgoed gradeert.

Het is interessant, en voor Philip als één van de Joodse onderhandelaars pijnlijk, dat JMW een beroep doet op verjaring in de rechtszaak die Philip en zijn broer, uit naam van alle Joodse oorlogsveteranen, tegen de Fusiepartners hebben aangespannen. JMW heeft daarvoor ongetwijfeld goede redenen. Maar het blijft toch merkwaardig aangezien deze stichting zich tegenover derden altijd op het standpunt stelt dat het moreel verwerpelijk is zich in kwesties over de Tweede Wereldoorlog te beroepen op verjaring.

Daarentegen, in de eerste gesprekken met de Joodse organisaties deelde de Overheid, Verzekeraars, Banken en de Vereniging van de Effectenhandelaren, mede dat ze uit coulance afziet van een beroep op verjaring. Begin dit jaar heeft de Nederlandse Spoorwegen dit standpunt overgenomen en ziet af van een beroep op verjaring.

Ausgerechnet JMW, de sociale stichting die haar bestaansrecht te danken heeft aan de trauma's van de Sjoa, beroept zich op verjaring van tegoeden uit de Tweede Wereldoorlog!

Zien ze dan alleen de splinter in andermans oog, maar niet de balk in dat van henzelf?